

L'ALUMNE D'INTERCANVI

Va ser un dia increïble, d'aquells en el que desitges que la resta de dies de l'any siguin iguals, sense canvis. Creia tot això que fins que vaig arribar a casa i em vaig trobar la meva mare asseguda al sofà amb un nin prim, baix, ros i amb els ulls blaus i li vaig dir a la mare:

- Mare, qui és aquest noi?
- És un alumne d'intercanvi – Em va respondre ella.

Volia que la terra em tragués, però aquell no era un bon moment per empagair-me, no, havia de mostrar-me amable, valent i atrevit davant aquell noi, així que vaig collir aire i li vaig dir:

- Bones tardes, et pareix bé si t'ensenyo la casa i la teva habitació?
- No fa falta, la teva mate s'ha avançat.
- D'acord. D'on vens?
- De Madrid però no fa falta que m'ensenyis a parlar català perquè ja he après aquest interessant idioma a l'avió.
- Tan ràpid?
- Si. Però tenc un dubte, perquè li deis mallorquí quan és català?
- És complicat. El mallorquí i el català es diferencien per petites paraules, per exemple en mallorquí es diu moix i en català gat.
- Gràcies per informar-me, era necessari.
- Què?
- Res, me contes més curiositats sobre aquesta petita i fantàstica illa?
- Es clar que si. Mallorca és una illa molt bonica que està totalment plena de turistes a l'estiu. Abans de seguir, et xerraré un poc sobre la música d'aquesta illa, la millor cançó que escoltaràs aquí serà la cançó de Siau qui sou.
- L'escolatré.
- Ara te la pos.
- Me pareix bé.

Així va acabar el dia amb dos nois que escoltaven música plegats, però que no es sabien els nom l'un de l'altre.

Al dia següent la mare entrà a la meva habitació feta una fera cridant:

- Tomeu espavila, ja son la una i mitja!
- No, no pot ser! Arribarem tard!
- A on?- Va demanar l'Alejandro.
- A la festa dels moros i cristians.
- Què és això de moros i cristians?
- Una festa com la de Sant Antoni, Sant Sebastià, Sant Joan ...
- Voleu l'entrepà de sobrassada? - Cridà la mare des de la cuina.
- Si!- Li vaig dir mentre l'Alejandro demanava que era.

Em vaig aturar de preparar per explicar a l'Alejandro el que era la sobrassada. I va ser en aquell moment en el que vaig descobrir el seu nom. Varem sortir de casa corrent, però no va servir de molt perquè quan varem arribar la festa ja s'havia celebrat, així que vàrem anar a Can Joan de s'aigo a menjar una coca de patata i després varem tornar cap a casa.

Els dies següents, varem començar a anar de poble en poble per ensenyar-li Mallorca a l'Alejandro, he d'admetre que jo també vaig aprendre molt.

Dotze